

II 8

62-3

592

[Gas]

Ar azim redsets

69

62-3

592

L
A

Bellid us de besim.

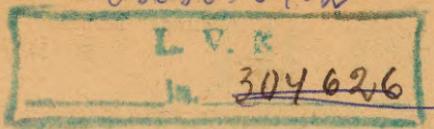
no

A. Leitana.

Deepajâ 1914.

S. S. Oppelta apgahdeens.

0309056462

Dručajis J. J. Oppelts Leepajā,
Suworowa eelā Nr. 17.

Brihnischliga parahdischana.

Moto. „Es nemirschhu, bet
dsihwoſchu un iſteitſchu ta
kunga darbus.“

D. dī.118, 17.

Parahdischana redſeu, ka ſeme ſahka degt un ſaulei,
mehneſim un ſwaigſnem peetriuhka ſpoſchuma; wiſi ſhee
ſpihdeſki palika tumſchi un debeſs ſahka ſagahſtees ar leelu
trokſni un ruhſchanu. Wiſas leetas dewas uſ poſtu un
no bailēm un breeſmām pahruemts ſahku behgt projam no
tas ſamaitatās ſemes uſ muhſchigo dsihwoſchanu. Behgdaſs
atradu ſewim preekſchā leelus augſius behdu kalnuſ, kur
nahzās kotti gruhti teem pahri tilt. Ais falneem radas
tumſhas dſilas un breeſmigaſ bedres, kur daſchi zilweki
jau bij eektituſchi eekſhā; ais tam bedrēm atkal bij leeli
nelaimes almeni, pee kam jau daſchi bij ſadauſijuſchees.
Bet tas engelis, tas no tas muhſchigas dsihwes bij nahzis
man par palihgu, tas man palihdeſea ſcheit wiſut zauri
tilt.

Kad biju pahrkahpis par teem falneem un almenem
un tam bedrēm iſgahjis zauri, tad iſnahzu uſ leelu klajumu;
ſche atradas zelſch, kas par to klajumu taiſni pahri
gahja un ſchis zelſch bij ar ehrſchkeem un dadſcheem ap-
audſis, jo mas lauſchu bij kas par ſcho zelu ſtaigajuschi.
Te ari eeraudſiju zitu wihrū ſew pa preekſchu ejam, tanī
paſchā zelā, un tas bij apjoſees ar tizibas ſobenu; tam
bij kahjās taiſnibas kurpes un wiſch tureja peſtiſchanas
kuhſchu brukas.

Schis wihrs bij tik warens, ka tas, kad ween gribaja,
wareja walbit par paſcheem elles wahrteem. Schim ſauzu
pakał, lai mani pagaida. Tas atgreesdamees atpakał uſ
mani ſazija: no kureenes es eſot? Es winam atbildeju, ka
no tas ſamaitatās ſemes uſ to muhſchigo dsihwoſchanu
behgu un luhdſu, lai wiſch, ja to zelu ſin, man parahda.
Tad wiſch man atbildeja: Es eſmu tas wihrs, kas pa

ſcho zelu ſtaigā un es labprahrt ari tew to rahdiſchu." Tad winam jautaju: "Kahds ir tawſ wahrdſ, ka es ſinu tevi godat?" Un wiñſch man atbildeja: "mans wahrdſ ir taſ ſwehtſ ewangeliumſ," bet pirms tew ſcho zelu rahdu liſchu tew Deewa wahrdū öſirdet."

Un taſ ſwehtſ ewangeliumſ pažehla ſawu labo roču uſ debesim un ſwehreja pee ta, kaſ muhſchigi dſihwo, ka wiñſch to pateefibu ikweenam ſtahſtot un to zelu uſ muhſchigu dſihwoſchanu rahdot. Kad nu taſ ſwehtſ ewangeliumſ bij ſwehrejis, redſi, tad neens degdams laſns debetis parahdijsas. kaſ uguni nogahſa uſ ſemi un uſ ta falna ſehdeja kahds wezſ wihrs, kam wahrdſ bij Moſus un taſ brehza ar ſtanigu balfi ſazidams: "Molahdets ir taſ, kaſ nepeepilda wiſus wahrdus, kaſ baſlibā rafſtiti. Un kad wiñſch ta bij ſazijis, ta wehlas no ta falna wiña lahſti ka leels wadmalas bakiſ; un taſ krita man wirſum un mani ſatreeza, ka pee ſemes pakritu, jo ſpehtſ manim peetruhka uſ kahjām ſtahwet.

Tad nahza taſ ſwehtſ ewangeliumſ pee manim, pažehla mani uſ kahjām un ſazija: "Nebihſtees, het turi droſchu ſirdi." Taſ mani eedroſchinadams, rahdijsa weenu zelu un ſazija: "Ej projām pa ſcho zelu, tamehr aifeesi pee teem wahrtēem, kur ſtahw wirſum rafſtits: "Klau dſinajeet, tad ju mſ atwehrſees, meklejeet, tad ju hſ atradiſeet." Pateizibu wiñam nodewis, gahju tahlak projam. Bet tagad man bija koti gruhti jo baſlibas lahſtu naſta guleja uſ maneem tameescheem un mani ſpeeda, ka bija jalokas un jaſluhp. Kad biju nonahzis pee teem wahrtēem, kur bij wirſu rafſtits: "Klaudſinajeet, tad ju mſ atwehrſees, mellejeet, tad ju hſ atradiſeet," tad to wahrtu ahrpuſe eeraudiſiju atſlehgū ſemē guļam, ka bij tik waren leela un bresmiga, ka wiſi mati ſtahwus zehiās to uſluhkojot, tad es klaudſinaju pee teem wahrtēem.

Tad iſnahza koti leels un warens wihrs, kam wahrdſ bij „Deewa labais prahts;" ſchis man waizojs, no kureenes es nahkot? Tam atbildeju, ka es behgu no taſ ſamaitatas ſemes uſ muhſchigu dſihwoſchanu. Tad wiñſch

man wehl jautaja: „Kas tad tevi us scheem wahrteem raidija?“ Atbildeju: „Las svehts ewangeliums.“ Tad winsch atkal fazija: „Labi tew, ka tu tam svehtam ewangeliumam esf tizejis un klausijis; tadehk tad tew ari tiks tee wahrhi atwehrti.“ Un es to atkal jautaju: „Kungs kas tad schi tahda atslehga ir, kas te semē guk? Par ko man schauschalas un drebuki useet to eeraugot.“ Tad winsch atbildeja: „Schi atslehga peeder tam elles kapteinim Antikristum; jo kas nenhk zaur to svehtio ewangeliummu suhitis pee scheem wahrteem, tam pascham winch firbi aijsslehds ar scho atslehgu, ka tas muhscham newar debešu walstibā eenahkt.“

Tad winsch mani weda pa teem wahrteem eekshā un man trihs zelus rahdijs, fazidams: „Ej nu te pa to widus zeku, famehr aiseesi lihds tam Deewa apslehpito leetu israhditaja namom. Tüt tad klaudsini pee wina burwim un luhds no ta Deewa apslehpito leetu israhditaja, kas tewim wajaga tawu tizibu spehzinat un usturet. Bet schee diwi zeki, kuri ikskritis schim widejam blakus eet, tee ir nederigi; jo weens no teem aisswed us samaitashanu un otris us pasuschannu.“ Kad winsch man to bij isskahstijis, tad winam par to pateizos un gahju tahlač.

Us preefschu eedams, redseju diwus wihrus par muhri kahpjam, kuri gribaja us to muhshigo dsihwošchanu tift; weenam no teem bij wahrds „besdeetwiba“ otram „mauziba“, jo gar teem trim zeleem bij muhris. Es wihaus usrunaju un faziju: „Kapehz juhs pahr to muhri kahpeet un nenhkeet eekshā pa teem wahrteem, kür stahw wirsu ratsitis: „Klaudſnajeet, tad jums atwehrsees, mcklejeet, tad juhs atrodiseet?“ Feb waj juhs neeseet losijuschi, kür stahw ratsitis: „Kas ne-eeeet pa dwim, bet kahvz zitir eekshā, tas ir saglis un slepkawa?“ Tee wihrri man atbildeja: „Tu neleeti. gribi muhs mahzit! Scho zeku jau muhsu tehwu tehwi staigajuschi un debejis tikuschi; peeluhko tikai, ka mehs tewim galwu neroraujam.“ To fazidami tee aisskrehja projam, weens pa samaitashanas un otris pa pasuschanas zeku.

Tad gahju sawu zelu tahlač behdadamees par to, ka tee wihrī mani neklauſija, zitadiwineem newareju palihdset. Tà eedams sawu zelu nonahzu pee ta Deewa apſlehpṭo leetu iſrahbitaja nama; akl ſotis ſtaſts bij ſchis namas, no gudra meiftara rokam taisits. Kad pee durwim peeklau- dſinaju, tad iſnahza weens ſoti bijajams un warens, bet mihligs wihrs, kas ar wiſadam deewiſchigām brunām bij apbrunojees. Tas mani waizaja, no kureenes es nahkot un ko ſche meklejot? Es winam atbildeju: „Kungs es behgu no :as ſamaitatā ſemes uſ to muhſchige dſihwoſchanu un es tiku pee tewiſ ſchurp raidits, tewi luht, ka tu man rahditu tahaſas leetas, kas manim ſchini behdigā zelā deretu uſ ko manu tiziſu ſtiprinat.“ Tad wiſch mani atkal waizaja: „Kas tew to zelu no paſcha eefahluma ſcheitan rahdijs?“ Atbildeju: „Tam, kas papreekſchu to zelu man rahdijs, bija wahrdas tas ſwehts ewangeliums.“ Atkal wiſch jautaja: „Pa kahdeem wahrteem tu ſche eſi eenahzis?“ Es atbildeju: „Pa teem wahrteem, fur ſtahw wiſfu raftits: „Klaudſinajeet, tad jums atwehrſees, meklejeet, tad juhs atradiſeet.“ Uſ to wiſch ſazija: „Tu eſi pareiſi nahzis.“ Tad wiſch mani weda tai namā eekſchā un tad lahdā ihpaſchā kambari. Schis kambaris bij tumiſch un pilns kwehpū. Wiſch ſauza sawu fulaini; tas eenahza un ahmurs tam bij roka, un wiſch tam fulainim pawehleja ar to ahmuru ſiſt wiſapkahrt pa ſeenām. Kad tas fulainis ſita, tad tas kambaris peeputeja pilns no kwehpeem un ſchee kwehpi bij tik ruhgti, ka ſkurſtena kwehpi; es no teem gandrihs aifrijos un neſpehju ilgaki pozeest. Tad wiſch atkal tam fulainim pawehleja užbeni atneſi un to kambari wiſapkahrt ſlagit un iſſlauzit. Kad bij ſlagits, tad tee kwehpi nostahjās un kad iſſlauzija, tad wiſh palika tihrs un ſotis ſtaſts.

Tad wehl wiſch tam fulainim pawehleja gultu atneſi un to uſtaſit ar mihſteem ſpilweneem par gušamu weetu. Kad tà gulta bij uſtaſito, tad nahza lahdā ſtaſta jumprawa eekſchā, tà bij meega pilna, mekleja duſet un eegulās tanī gultā. Kad nu to Deewa apſlehpṭo leetu iſ-

rahditaju waizaju: „Kungs ko gan schis leetas nosihm?“
Tad winsch us manim fazija; „Tas kambaris, ko tu redseji
kwehpu pilnu, ir ta zilweca firds un tee eedsimtee grehki:
tas fulainis ar to ahmuru ir tas Deewa wahrds. Kad
schis fulainis ar sawu ahmuru teek pee grehzineeka firds
klaht, tad winsch sahk to ta dausit, ka tam ta firds sahk
drebet un trihjet par to taisno Deewa dujwibu, un tee
grehki sahk tad ka dsihwi palikt, sahk kusterees un behgt
un paleek gauschi ruhkti. Ta uhdens flazinachana ir, kad
tas zilweks ar asaram noraud par saweem grehleem,
un ta flauzischana ir, kad winsch sahk atgrestees un
sawu firdi schlikhit, un kad firds no grehku kwehpeem
tihra, tad nahk tas svehtais Gars un dus ta zilweca firdi.
Ta jumprawa ke in redseji, ir tas svehtais Gars.“

Tad winsch mani weda zitā kambari, tur bij diwi
behrni, puiseni; ta weena wahrds bij pasaules lahriba un
otra wahrds bij pazeetiba. Un tas Deewa apslehpto leetu
israhditais us teem puiseeneem fazija: „Uuhdeet ko no
manim, un ko juhs luhgjeet, to juhs dabuseet.“ Tad tas
lahribas behrns luhdsja no no wisa, kas pasaulē ir dahrgs
un jaiks un tam tapa atneiss pilns maišs ar wišadu ba-
gatibu un wina preeksha iſtralits. Tad winsch us to pazeet-
ibas behrnu fazija, kapehz schis preeksh ſewis ko labu
neiſluhdsotees? Bet tas atbildeja: Kungs es eſmu behrns
un es nesinu, kas man par muhſchigo labumu deretu:
tadehk tevi luhdsu, ka tu pehz ſowa ſchehliga un gudra
prahta man eedotu to, kas man par muhſchigu labumu
derigs un es tew uſtizu, ka tu pehz ſowa ſchehliga un
gudra prahta man eedotu to, kas man par muhſchigu
labumu derigs un es tew uſtizu, ka tu man nedofi neko
par kaunu.“ Tad tapa tam pazeetibas behrnam eedotag
nabadligas drehbes un wahja behdu maiſite; un tas Deewa
apslehpto leetu israhditais pats ahra iſeedams, mani tur
atſtahja un lika noskatees, ko tee behrni dorischot.

Lahribas behrns, wiſu dabujis ko gribuja, tas loti
preezajās un ſpehlejās ar jawām ſelta un ſudraba maniām;
winsch ehda un dſehra un apſmehja to pazeetibas behrnu

fazidams: „Ak tu negubrais un neleetigais nejehga, waj tu ari newareji tà luhgtees, kà es esmu luhdiss? Waj tew laikam bij schehl tà funga, kà tas paliktu nabags, abeem tit dauds dahrgas mantas dodams? Ne! Es skaidri sinu, kà tam fungam wairak ir, tad winsh wairak isdod.“ Ar tahdam runam winsh ikdeenas apbehdinaja to pazeetibas behrnu un tam neneeka nedewa no sawas bagatibas. Par kahdu laiziku tas Deewa apslehpto leetu israhbitajs atkal eenahza eelshâ un tam fahribas behrnam ussauza: „Taws laiks ir pagalam! fataisees, kà warituhlit projam eet!“ Ak, kà tas nu satruhfâsl jo winam bij schehl sawu preezigo un fahrigo dsihwi atstahit. Bet tas Deewa apslehpto leetu israhbitajs sauza no tas muhschigas tumfibas tukhnescha wadonus tam pakal nahkt. Un no tureenes tad atbrauza diwi melni moru puikas; tee wahgi bij gluschi melni un preefch teem wahgeem bij aissjuhgtas diwas melnas zuhkas. Kad nu tas fahribas behrns kawejas un sawas dahrgas leetas taustija, tad tee moru puikas winu grahba ap kafku un ar warita waimanadamu eesweeda wahgos un aissveda projam. Behz tam Deewa apslehpto leetu israhbitajs ari us to otro pazeetibas behrnu fazija: „Apkopj sawas leetas, jo tew nu jaeet projam.“ Ak, kà schis par to sian loti preezajas, jo winam schi dsihwe sen jau bija gluschi apnikuse. Un redsi, diwi puischhi ar baltam drehbem gehrbuschees atbrauza tam pakal; teem bij balti, skaitti wahgi un preefch wahgeem eejuhgtas diwas baltas aitinas. Tee diwi baltic gehrbuschees puischhi it mihligi sarunajas ar winu un eenehma sawos wahgos, un tas Deewa apslehpto leetu israhbitajs teem wehl peeteiza fazidams: „Wedeet scho tur, kur preeks bes miteschandas, jo winsh scheitan buhdams behdas ween redsejis un baudijis.“

Tad winsh mani atkal weda fahdâ kambari un tur bij weena selta bilde pee seenas peekahrta; tai bildei bij dahrgs kronis us galwas un tu tureja abâs padujes grahmatas un us winas luhpam bij netaiñiba rakstita. Tad es to Deewa apslehpto leetu israhbitaju waizaju, ko jchi

— 9 —

bilde nosihmē? Un wiensch us manim atbildeja: „**S**chī bilde
ir tas lauwa jeb tas puhtis, kas to pasauli
peewil ar sawu negantibū.

Tad wiensch mani eereda zitā kambari un schis
kambaris bija loti leels, lihds paſchām padebesīm. Tur
par to kambari ſkrejha weens engelis un tam engelini bij
weens muhſchigs ewangeliums roka. Tad atkal ſawani
wadonim waizaju: „Ko schis engelis nosihmē?” Un tas
man atbildeja: „Schis engelis ir tas Deewa kalps Mahr-
tinsch Luters, kas to ſlaido, muhſchigo ewangeliumu
paſludinajis un mahzijis.”

Tad wiensch mani weda zitā kambari; schini kambari
guleja kahds wihrs ſawā gultā. Tas bij zeeti aismidſis,
un kad mehs tanī kambari bijām eegahjuſchi, tad tas no
ſawa meega uſmodās un zehlās ahtri augſchām. Wiensch
bij loti nobijees, un tadehk es winu waizaju: „Kadehk
tu tik loti eft nobijees un drebī?” Un wiensch man atbil-
deja: „Ak kriſtits draugs! es gultā guledams ſapnoju, kā
tā ſeme ſahka degt un debefis ſahka gahſtees ruhldemas
un ar leelu trokñi. Un raugi, padebeſis tika zelts
weens goda - krehſlis un tur leels Teeſas -
fungs ſehdās wiſum, wirom bij debefchligs kara -
ſpehks, loti leels un wiensch gribuja wiſus zilwelus ſaukt
teeſas preekſchā. Bet kad tas Teeſas - fungſ ſawu grah-
matu atwehra, tad tas manu wahrdu wiſu pirmo uſgahja
tanī grahmatā un wiensch ſlatijsas us manim taifidamees
mani pirmo teeſas preekſchā ſaukt. Par to es loti iſbijos;
jo es ſinu, ka eſmu loti grehzigſ; bet nu gribu zitadi
dſhivot un Deewu luht, ka mana dwehſele tiftu.
iſglahbta.”

Tad wiensch mani weda zitā kambari, kas bij loti
tumſch un tā tumſiba bij kā elles - tumſiba, ko tilai
wareja ar rolam tauſtit. Bet tas Deewa apſlehto leetu
iſrahditajs ſawem ſulaineem pawehleja ſwezi ar uguni
eenest, bet kad uguns bij tenesta, tad tur bij kahds
wihrs ar dſelu lehdem pee ſeenas peektals;
wiensch bij ſawu galwu noduhris un ar rolam gurnus

dauſidams brehza: „Ak wai man! wai man! tu ſirmā muhſhibal kā jel tevi eefahſchu un pabeigſchu!“ Es ſawam wadonim waizaju, kas ſchis tahds wihrs ir? Bet tas teiza, lai es pats tam klahu preejot un to iſwaizajot. Tad tam klahu peegahjis un to jautaju ſazidams: „Kas tu tahds eſi?“ Tas atbildeja: „Es eſmu tas, kas papreekſchu nebiju.“ Tad atkal winu waizaju ſazi-dams: „Kas tu papreekſchu eſi bijis?“ Tas atbildeja: „Es biju laimigs un bagats wihrs, bet nu eſmu nobots tai muhſhigai tumfibai un mozibai!“ Tad atkal to waizaju: „Kā tad tu eſi ſche tiziſ?“ Wiſch atbildeja: „Pee wiſas ſawas laimes biju besdeewigſ, neschehligſ un ſihkſis zilwekſ un netizeju Deewa waahrdeem!“ Tad wehl to jautaju: „Neu, waj tad wehl newari to ſchehligo Deewu-peeluhgt, jo Kristus ir par welnu un par elli waldineekſ?“ Bet wiſch atbildeja un ſazija: „To, Deewam ſchehli wairs newaru, jo es eſmu wina mokas un aſins - iſleefchanu par apſmeeklu turejis; tadehl wiſa mona luhaſchana wairs neko negeld. Ak, kā buhs man iſzeest iſho garo muhſhibu!“ To redſedams un dſirdedams es ſteidsos iſeet no ta kambara ahrā, jo man breesmigas heedinoſchas bailes uſgahja no wina kleegſhanas.

Tad gahjām tanī pagalmā eefſchā, koſ pee ſchā nama bij. Un te pagalma wiđū bij leels muhris, kas ta bij taſiſts un noſtiprinats, ka wiſi poſoules Lehni ni karodami ir pa tuhſtoscheem gadeem newaretu neweeni akmeni no ta pakufinat. Pee ſchā muhra dega leela uguns weenās leefmās un pee ſchās uguns bij leels melns un negants wihrs, ſchim bij uhdens neſtowas uſ plezem. Wiſch weenumehr ſkrejhja uſ juhru, neja uhdeni un to lehja tanī leefmā eefſchā, gribedams to nodſehſt; bet aif ta muhra ſtahwēja gitſ wihrs ar garām baltām drehbem apgehrbees un tan̄ bij peezas wahſchu rehtes, roſās ſahnos un kahjās. Schis aif ta muhra ſtahwedams allachin aſinis eepilinaja tanī uguns leefmā eefſchā, no kā tad ta uguns leefma ſahka ſtipraki degt, jo leelaka ta peenehmās, kā ſa

melnajam wiham weli bij janopuhlejas wiru isdseht, jebschu tas gan wisa spehla strahdaja. Tad waizaju to Deewa apflehpfo leetu israhditaju, ko gan schis leetas nosihmē? Tad wiisch man atbildeja: „Tas muhris ir Deewa wisu spehziba. Kam schis muhris ir par patwehrumu, tam newar ne uhdens, ne uguns, ne zits kahds eenaidneeks ko darit. Schis muhris bij pee Jah sepa zeetumā, tas Dahwidam preefschā stahweja, ka Sauls wixam newareja flah peetikt; tas aridsan bij Jonafam lihds juhrā, ka wiisch bojā negahja. Schis pats muhris aridsan tos trihs wihrus no ugnus leeßmām degoschā zepli ipestija. Tas melnais wihrs, ko tur redsi, ir tas sahtans un ta uguns ir zilweku mihlestiba. Tee deerwabijgee zilweki Deewu un paschi fawi zits zitu mihlē un tas sahtans to newar eeredset; tapehz wiisch darbojas to uguni nodseht. Bet tas otris wihrs tur aif ta muhra, kas ar baltām drehbem apgehrbees un kam tas peezas wahschu rehtes, ir Kristus; wiisch fawas afnis pilina tanī uguni lai ta to zilweku mihlestibu us Deewu arweenu usturetu.“

Behdigi wiisch mani weda pa trepēm augschā kahdā istabā, un tur bij paglabatas tas leetas, par kurām Bihbelē stahw rafstits; tur bij ehsla schockaauls, ar ko Simsons tuhftostchus wilisterus nofita; un ta kara-leelunga Jozuūs schlehps, ko tas pret fauli un mehnēsi bij isteepis, lai tee fluſu stahwetū; tad Dahwida linga, ar ko wiisch to garo Goliatu fawa un wehl dauds zitas leetas. Schis leetas tur teek glabatas, kamehr faule un mehnēss stahwēs, lihds postara deenai, kur tad tiks tas rahditas teem netizigeem, kas tos fwehtus rafstus naro tizejuschi, wineem par apkaunofchanu.

Tad nu wiisch wihas leetas bij israhdijs, tad tanī augstakā weetā pret rihtem atwehra logu un man rahdija to jauno isredseto semi, to jauno Jerusalemi un to jauno dsihwibas kolu, kur man wehl bij jaeet. Tad tas Deewa

apſlehpto leetu israhbitaſs mani apbruaſja ar
peſtiſchanaſ bruaam, apwilka mankaſhjaaſ
taifnibas kurpes un apjoſa man tizibaſ
ſobenu. Tad noweda mani atkal ſemē, iſweda pa
wahrteem ahrā un manim zelu rahdiya ſazidams: „Pa
ſcho zelu ween ej un turees taisni; buhs tew preeſchā ari
daudſ leeki paſaules zeli, bet tee wiſi ees ſchlehrſam.
Luhko Jesus Kriſtus un wian apuſtulu pehbas un ej teem
patak.“ Tad es wiakam ſirſnigi pateiſos par wiſu labu un
gahju uſ preeſchū. Bet man bija ſoti gruhti jalokas ſem
taſ bauflibas lahſtu naſtas, jo ta mani wiſai gruhti ſpeeda.
Kad jau kahdu gabalu biju aifgahjis no ta Deewa
apſlehpto leetu israhbitaſa nama, tad poſchā apuſtulu zela
maſa par labu roku eeraudſiju krufu ſtahwam un pee ſcha
krufa ſemē guleja rihiſtēs, ſtrikis, naglaſ, ehrſchku-ironis
un ſchlehpis un pats tas krufis bij ar aſinim no traipits.
Tuhdal to paſinu, ka tas bija mana peſtitaja Jesus Kriſtus
krufis, pee ka wiſch tiziſ peefiſts. Turpat pee ta
krufa ſemē bij aſinis ſmiltis ſamihditas un netahlu blaſkus
dſitā bedrē. Es peegahju pee ta krufa klaht, to opfam-
dams ga uſchi raudaju. Kad biju labi israudajeſs,
tad tas bauflibas lahſts nokrita no maneem plezeem un
nowehlās tanī bedrē eelſchā tilo tur bij eewehleſs, tad ari
ſmiltis un akmeni gahſas wirſu un aifbehra to bedri zeeti
ka wairs weetu newareja paſiht. Af, ka nu preezojoſ ſad
biju atſwabinats no taſs bauflibas lahſtu naſtas, man
tagad bija ittin weegli un man nohza prohtā ſa nu or
mani ta natiziſ ſa weenā wezā dſeeſmā ſtahw, tadehſ
eedams to pantinu dſeedaju:

Tos grehlus mirdams drifſ

Wiſch bedrē nehmis lihdi

Tur Wiſch ir toſ aprazis

Lai nereds Deewa azis

Tur buhs teem paſift eelſchā

Neds naht wairs Deewa preeſchā

Gabalu no krufa weetas aifgahjis ſawas azis paſehlis,
eeraudſiju to nikno dwehſeles eenaidneeku ſew pretim

nah̄kam. Kad tas mani eeraudsija, tad nah̄za man taisni wirsūm un waizaja, no kureenes es nah̄kot un kūrp ejot? To labi apluhkojis eeraudsiju, ka tam bij lauwās galwa, rokas un kahjas ka lahžim ar leeleem nageem un wiia drehbes, kas bija pasaules lepniba, bij taifitas no siwju swihnam, kas mirdseja ween; spahrni tam bija ka puhkim. Us wiia jautaschanu atbildeju: „Es behgu no tās ſamaitatās ſemes us to muhſchigu dſihwoſchanu.“ Tad wiinch ſazijs: „To jau redſu, ka tu no manas walſts eſi iſbehdsis; tadehk labi gan, ka eſmu tevi ſatizis; tev tuhlin wajag ar mani atpakał greestees.“ Us to tam atbildeju: „Es newaru ar tevim atpakał greestees un par wiltneeku palift preefsch ta debeſu Kunga, kam par godu es ſcho zelu ſtaigaju.“ Tad wiinch ſazijs: „Kapehz tad tu eſi behdsis? Waj tad es eſmu kahds kauns kungs jeb waj mani bauschli ir gruhii, ka tos newar iſpildit? Kas zilweku nočauj, tas ir manu bausli peepildijis, maugineeku es nihleju, un kas ſog, tam es pats, pee ſcha darba palihdsu. Kas maneem kalpeem kaich? Tee burwji ir mani praweeshi. Un ja tu ar manim atpakał nah̄ki, tad tevi par leelu bagatu wihrū darischu; jo tu ſini, ka ta paſaule ar wiſu ſawu bagatibu man peeder.“ Us to es wiinam atbildeju: Es tevi nellaufiſchu, jo tu eſi melkulis jau no paſcha paſaules eefahkumia.“ Un kad es ta runaju, tad wiinch brehza: „Tew to buhs ſinat, ka tawa dwehſele ſchodeen buhs man par laupijumu!“ Iſbrehzees, tas man ſahka ſchaut iſ ſawas mutes degoschas bultes kuras bij tik breeſmigas, ka pee ſemes pakritu. Te man nah̄za prahtā Salmana wahrdi: Taifnais kriht ſeptia reiſes un zelās augſham, bet tee beſdeewigee ſalimſt launumā. (Saf. w. 24, 16.) Tad zehlos augſham un zirtu wiinam diwas reiſes ar to tiziſtas ſobenu, ka puwumi ar ſtrutām iſnah̄za; ar teem diweem zirteeneem es wiia ta eewainoju, ka wiinch tuhlin ſagnhra un tam tahlak ſpehka nebij man pretim turetees. Tad wiinch iſplehta ſawus puhka spahrnus un aiffreheja projām, ta ka es wiia wairs nereditseju.

No tam degoschām bultēm, ko ſahtons us manim

þvlahwa, tapu gauscham eewainots un es no tam zeetu
debisgas fahpes. Es apsehdos us almeni un waideju; bet
tad eeraudsiju kahdu rotu ar spahrneem us mani skrejam.
Schi roka nahza no paradijes dahrfa un uslika dsihwbas
loka lapu us tas weetas, kur biju eewainots, ta, ka es
tani paschä stundä tiku dseedinats. Tad dsirdeju, ka kahda
balss us mani sauza: „Schö notikumu rafsi grahmata,
jo schee diwi zirteeni, ko tam sahtanam eezirti, ir
ta swenta kristiba un tas swelts wakara ehdeens.

Tsdseedinats atkal atspirgu un sahku sawu zelu us
preefchu eet. Un kad kahdu gabalu biju gahjis, tad
redseju, ka weens wihrs skrehja man pretim, gluschi pliks,
jo tas sawas drehbes bij nometis un us manim sauza:
„Aipakal, atpakal!“ Schis wihrs bij launa daritajs, kas
tani schehlastibas walsti dauds launa darijis. Es winu
jautaju: „Kapehz tad man buhs atpaka greestees?“ Tad
wiisch man fazija: „Es gahju pa scho zelu, to muhshigo
dsihwoschanu mesledams, bet sche netahlu zela galä nahf
pretim leela tumfib, kas zilwekus no tahleenes welk
eefschä; un kad es tuwak nahzu, tad dsirdeju leelu kleeg-
schana un kehshu swadseßchanu. Tad sweedu sawas drehbes
nost un tilai ar mokam ismuku.“ Us to winam atbildeju:
„Tas jau ir tas zelsch, pa kuru jaet us muhshigu
dsihwoschanu.“ Un wiisch man atbildeja: „Ja tas ir tas
zelsch, tad es tew lihdsi neeefchu.“ To teizis, wiisch aif-
skrehja schlehrsam pa to plato pasaules zelu.

Tahlak eedams, atrabu, ka bij taisniba, ko tas wihrs
man bij fazijis; jo tur nahza tahda leela un beesja tumfib
ka ar rolam wareja tauftit, un kad tuwu peenahzu, tad
dsirdeju leelu lauschu kleegschana, kehshu swadseßchanu un
elles sienu spahrnu klubeschanu. Tas zelsch kas tur eefschä
gahja, bij tikai w ee n a s p e h d a s p l a t u m s un tur newa-
reja ne pa labo ne kreiso puji zitur nogreestees. Es gahju
t a n i t u m s i b a e e k s c h a un dseedaj to pantiu kas taslam:

Wis wis tas eles spahks Tas nost no manim behgs.

Es negribu to bihtees Bet nu pee Jesus buht

Tam Wina aſnis rahdit Tahs sawa preefchä stahtdit.

Ta dseedadams iſgahju zauri un tiku atkal gaſma, un ſchi gaſma bij tif ſpehzig, ka ta wareja to aklu azis ardarit, tur puhta tahds wehjich, kas wareja wiſus mironu piſchlus topa ſapuhſt un tur uſnahza taſda faule, kas wareja wiſeem mironeem dſihwibū dot. No ſchejeenes es eeraudſiju to jauno iſredſeto ſemi un to jauno Jeruſalemi, un ſteidſos projam eet. Bet lad tuwu pee taſ pilſehtas atnahzu, tad palitu ſtahwot pee weeneem wahrtēem un ſlatijos to ſtaſtu pilſehtu un to muhſchigo Kehnina namu, kas paſchā pilſehtas wiđu ſtahwēja. Ahrpusē pee teem wahrtēem ſtahwēja ſeptinas lauſchu tautas. Ta pirma bij melkuli un wiltneki; otral: ſlepławas; treſchā: ſagli; zeturta: burwji un raganas; peektā: mauzineeki un maukas; ſeftā: lahdetajt un ſeptitā no wiſadām negantibām ſajauktā. Schee laudis mekleja naħwi, bet naħwe bij no wiñeem aibbehgħu un es ſtahwēju nobehdajeſs, jo newareju teem laudim zauri tikt pee teem wahrtēem. Bet redſi, tur uſ teem wahrtēem ſtahwēja wahrtu ſargs, kam wahrdiſ bij: taſ jautrais. Schis jaħka ſwanit ar to pulfſteni, kaſ bij wahrtos un tad redſeu, ka no ta muhſchiga Kehnina nama iſnahza waren garſch wiħriſ ar ſobenu pee fahneem un ſchlehpū rokā; pehz wina iſnahza zits maſſ wiħrinſch, tam bija linga rokā un tad pehdigi iſnahza wehl treſchais, kam bij rokā ſchokla kauls. Tas pirmajſ no teem bij kara = leelſkungs Jozuūs, otral: taſ Kehninsch Dahwidſ un treſchais Simħans. Schos trihs wiħrus taſ wahrtu ſargs iſlaida pa wahrtēem aħra un ſchee nu lauſas tam lauſchu tantam wiřiſu. Tas kara leelſkungs Jozuūs duhra ar ſawu ſchlehpū un zirta ar ſawu ſobenu; Dahwidſ meta ar ſawu lingu un Simħans teem fita pa plezeem un pa gurneem ar to ſchokla kaulu. Ta wini tos laudis iſſakħira uſ diwām puſem, ka wiđu palika zelſch eelas platumā; tad wini mani nehma ſawā wiđu un weda teem laudim zauri ta muhſchiga Kehnina namā eekſchā.

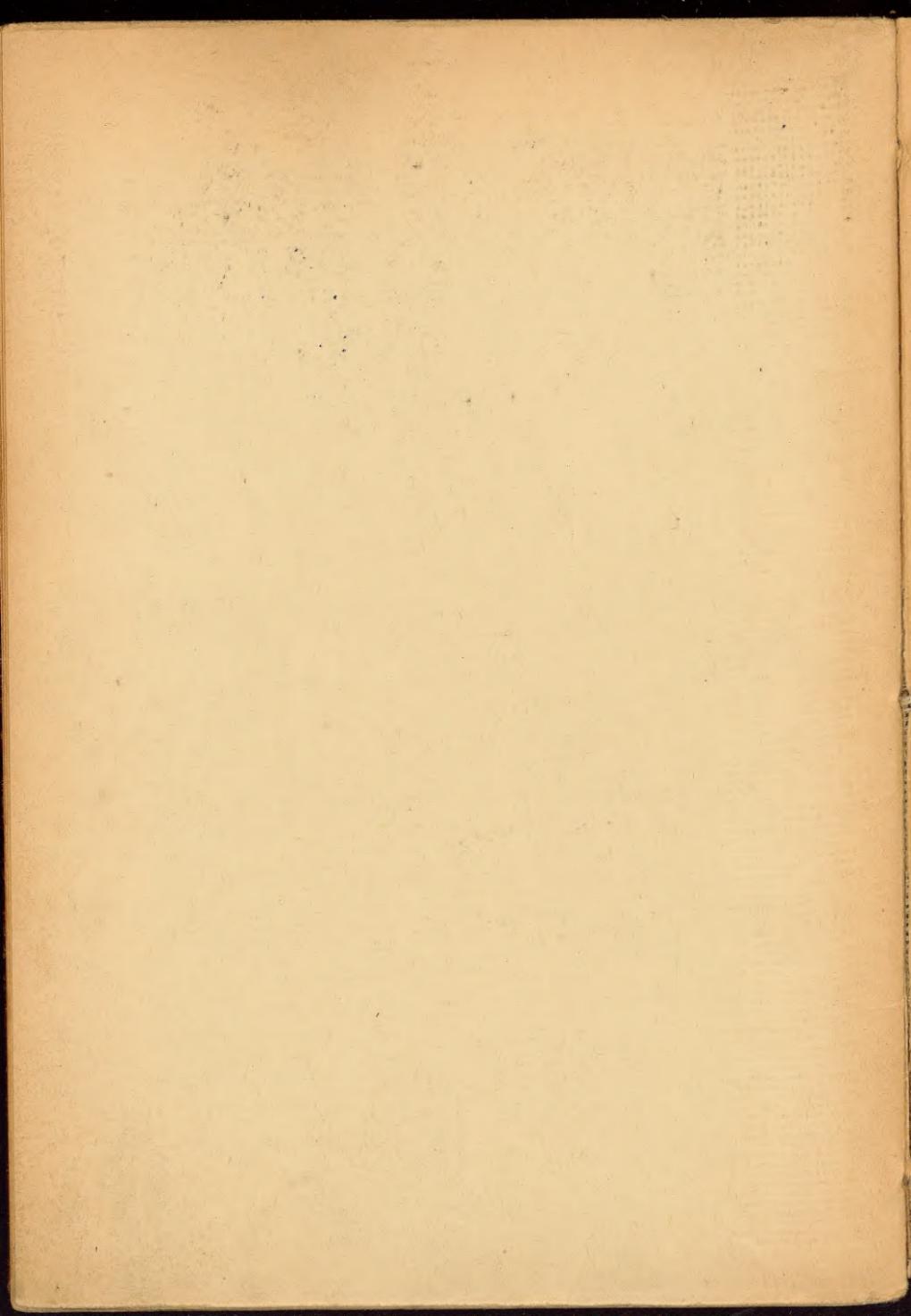
Kad es tai muhſchiga Kehnina namā biju eewiſtſ, tad tur paſchā iſtabas wiđu redſeu leelu galbu un pee ſchi galba ſehdeja taſ muhſchigois Kehninsch. Schim Kehninanam bij rokā weena muhſchiga rakſtama ſpalwa un preekschā uſ galba bij leela dſihwibas grahmata, tur wiſu to wahrdi ſtahwēja eekſchā, kas peedereja pee debeſſ-walſtibas. Winam blakus ſtahwēja muhſchigà Kehnina dehls,

tas bij apgehrbts ar bastam garām drehbem un wiacam
bij peezas wahschu rehtas rokās, fahnos un kahjās. Schis,
mani eeraudsijis us sawu Lehvu ſazija: „Rakſti ſchà zilwe-
la wahrdu tawā ſchelastibas grahmata; un es ar sawām azim
redſeju, la manſwahrds taidschwibas grahmata tapa eeraſtits.

Tad wiach, ta muhſchiga Kehnina dehls us ſweem
ſulaineeem ſazija: „Wedeet ſcho zilweku preefu namos! Un
tee mani eeveda kahdā iſiabā, tur tas ſwehta Jehra
kahjās tifa uretas; tur fehdeja tee ſwehtee Deewa wihi
un apuſtuli un wineem preetschā us galda dega tee ſeptini
ſelta lukturi kas muhſham neijdſeest. Wini ehda no tā
dschwibas kofa augleem un kaf bij ehduſchi, tad bij ehdu-
ſchi pa tuhſtoscheem gadeem un pa deſmit tuhſtoscheem
gadeem wineem negribejās ehſt; wini dſehra un tapa dſirdi-
nati no teem dschwibas awoteem un kaf tee bij dſehrufchi pa
tuhſtoscheem gadeem un pa deſmit tuhſtoscheem gadeem wi-
neem negribejās dſert. Tee wiſi runaja ſawadu ſwehtu walodu.

Bebz tam tee debeſu fulainai mani weda paradihes
dahrsā; tur paſchā wiđū ſtahweja tas Bianas kalns un
ſchis kalns bij pilns no ſwehteem zilwekeem un engeleem;
teem zilwekeem wiſeem bij kofles rokā; wini ar teem
en geleem kof & preeza jās ſkuhpſtijās un apkampās
kas gribuja ehſt, tas nehma un ehda no tā dschwibas-kofa
augleem. Tad tee debeſu fulainai mani weda us to Bianas
kalnu un rāhdija to Deewa kara-ſpeku, kas ſtahweja kahdā
leelā un ſwochā klajumā. Tur ſtahweja tee leelee engeli
Mikelis, Pahwils, Gabriels, Uhriels un Jeremias, latram
no teem bija tuhſtoschu reiſ tuhſtosch engelu.

Wehl tee debeſu fulainai man rāhdija to ſwehtu pil-
ſehlu, no tā ta taifita; mahlu tur nebij redſams, to weeta
ſchlikſtais ſelts ween un akminu weeta tee wiſ-dahrgafee
atmeni: rubins, ſawirs, dimants, jaſpis, turkois un tas
eelas wiſas bij brugetas no forniola atmeneem. Us ween
reiſ atſlaneja bals no ta muhſchiga Kehnina nama, kas
ſauza: „Tam muhſchigam Kehninan par godu buhs weenu
jaunu dſeeſmu dſeebāt.“ Tad tuhbalin ſahka tee engeeli dſee-
bāt un tee ſwehtee zilwei ſpehlet us ſawām koflem. Ak, tā
man koti gribujās mahzitees, to dſeeſmu un wiſas meldinu;
bet man tapa ſazits, kas wehl buhdamis grehzigā meefā, ne-
warot to eespeht; bet lai ejot atpakal un wiſu ſcho notikumu
uſralſtot grahmata. Tā nobeidsās wiſa ſchi parahdiſchana.

(-20)

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309056462